

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/233/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212202604
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4212202604.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, s.r.o., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: W. I., nar. XX. XX. V., bytom D., ul. A. XX, o zaplatenie sumy 289,34 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 13. júna 2012, č. k. 6C/110/2012 - 23, takto

rozhodol:

Odvolačí súd odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 268,09 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne za čas od 24.7.2009 do zaplatenia, všetko do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň určil, že zmluvná podmienka uvedená v Hlave 6 § 6 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.: "v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), h), c) § 3 tejto Hlavy, ak jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach", je ako neprijateľná, neplatná. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 15,75 eura do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 6, § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzatvorenia spornej zmluvy), § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), § 153 ods. 3, 4 OSP, ako aj zisteným skutkovým stavom. Považoval za preukázané, že účastníci konania dňa 18.07.2008 uzavreli úverovú zmluvu č. 3807137896, na základe ktorej odporcovi bol poskytnutý úver v sume 388,07 eura, ktorý sa odporca zaviazal splácať v mesačných splátkach po 28,81 eura s počtom splátok 18, t.j. spolu mal uhradiť sumu 518,58 eura. Odporca zaplatil navrhovateľovi podľa splátkového kalendára sumu 250,49 eura, v dôsledku čoho mal zaplatiť navrhovateľovi sumu 268,09 eura. Súd preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 268,09 eura. Okrem toho súd priznal v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. navrhovateľovi i úrok z omeškania, ktorý si navrhovateľ uplatnil vo výške 0,024% denne od 24. 07. 2009 do zaplatenia. Keďže súd predmetnú zmluvu posúdil v súlade s ust. § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. ako štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej obsah odporca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, skúmal, či predmetná zmluva, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, neobsahovala neprijateľné podmienky. V tomto smere zistil, že zmluvná podmienka uvedená v Hlave 6 § 6 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.: "v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), h), c) § 3 tejto Hlavy, ak jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný

uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach", vnáša do práv a povinností účastníkov bezpochybné značnú nerovnováhu a to pre spotrebiteľa neprehľadnú výšku zmluvnej pokuty. Takáto formulácia výšky zmluvnej pokuty je podľa názoru súdu prvého stupňa pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná a ťažko čitateľná a tým si spotrebiteľ nemôže dôsledky neplnenia si svojich zmluvných povinností pre seba ťažko vyčíslieť a ani ich finančný dopad na vlastný rozpočet. Súd prvého stupňa preto tieto zmluvné podmienky považoval za absolútne neplatné aj pre rozpor s dobrými mravmi. Z rovnakých dôvodov súd považoval za neplatné aj dojednanie účastníkov o rôznych pokutách a poplatkoch, ktorých výška pre spotrebiteľa v čase uzavretia zmluvy vôbec nemohli byť prehľadne a navyše dodávateľ spotrebiteľa zaťažil aj s rôznymi poplatkami, čo malo za následok, že všetky riziká podnikania v podstate znášal spotrebiteľ ako slabšia zmluvná strana. Takéto konanie súdu prvého stupňa posúdil v rozpore s dobrými mravmi, a preto návrh navrhovateľky na sumu 268,09 eura s príslušenstvom ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v pomere, v akom bol úspešný, t.j. priznal mu sumu 15,75 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ s tým, že odvolanie odôvodní v lehote 20 dní. Podané odvolanie nijakým spôsobom neodôvodnil a nie je možné z neho zistiť ani rozsah, v akom rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda. Následne dňa 20. 08. 2012 (po uplynutí 15 dňovej lehoty na podanie riadneho odvolania) podal na pošte písomné doplnenie odvolania, v ktorom žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a zaviazat' odporcu na zaplatenie celej žalovanej sumy. Uviedol, že v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že v danom prípade postupoval v súlade s dohodnutými Úverovými podmienkami, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, pričom jeho postup bol súladný aj s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že suma 17,94 eura v splátkovom kalendári uvedená ako pokuta vznikla z tohto dôvodu, že odporca nesplácal úver v pravidelných mesačných splátkach a celý dlh sa stal zročný, v dôsledku čoho pokutu predčasného splatenia úveru nemožno považovať za inštitút zmluvnej pokuty podľa Občianskeho zákonníka a ani podľa Obchodného zákonníka, pretože ide o vyčíslenia ušlého úroku, ktorý by bol pri riadnom splácaní započítaný v mesačných splátkach. Pokiaľ išlo o platenie úrokov z poskytnutého úveru konštatoval, že odporca ako dlžník je povinný platiť úroky z poskytovaného úveru od doby, kedy mu bol úver poskytnutý až do jeho úplného zaplatenia. V nadväznosti na uvedené prijal záver, že dojednania o ušlom úroku, zakotvené v úverových zmluvných podmienkach predmetnej zmluvy sú platné, zrozumiteľné, pričom odporca mal dostatok času sa s nimi riadne oboznámiť a v ich zmysle aj nárok navrhovateľa uplatňovaný návrhom na vydanie platobného rozkazu bol opodstatnený. Bol toho názoru, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak ako uvádzal súd prvého stupňa. Svoje závery oprel aj o rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 zo dňa 29. 06. 2010, a rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C - 453/10.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) skôr, ako sa začal zaoberať vecou samou zisťoval, či odvolateľ podal odvolanie včas a či podané odvolanie navrhovateľa obsahuje všetky zákonné náležitosti.

Podľa § 42 ods. 3 prvej vety OSP pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene

Podľa § 218 ods. 1 písm. d) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 ; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1.

Podľa § 5 ods. 1, 2 OSP súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach. Súdy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že uplynutím lehoty na podanie a odvolanie zaniká možnosť odvolateľa upravovať nielen rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, ale aj dopíňať dôvody odvolania. Lehota na doplnenie tzv. blanketového odvolania o odvolacie dôvody, určená v § 205 ods. 3 v spojení s § 204 ods. 1 OSP (15 dňová lehota) je lehotou zákonnou, ktorej zmeškanie vedie k odmietnutiu odvolania; to platí aj vtedy, ak táto lehota plynie do uplynutia lehoty, určenej odvolateľovi súdom (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/151/2005). Odvolanie musí byť jasné a zrozumiteľné, aby z jeho obsahu (okrem iného) bolo zrejmé, z ktorého taxatívne uvedeného zákonného dôvodu odvolateľ odvolanie uplatňuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ (obchodná spoločnosť), ktorý disponuje právnym oddelením podal proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý mu bolo doručený dňa 17. 07. 2012 odvolanie prostredníctvom pošty dňa 31. 07. 2012 (koniec lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 01. 08. 2012). Ako je už vyššie uvedené navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, bez akéhokoľvek odôvodnenia a nie je možné z neho zistiť, ani rozsah, v akom rozhodnutie súdu prvého stupňa namieta. Navrhovateľ v takto podanom odvolaní si sám stanovil lehotu na zdôvodnenie odvolania, keď v závere uviedol, že odvolanie odôvodní v lehote 20 dní. Následne podaním podaným na pošte dňa 20. 08. 2012 navrhovateľ písomne doplnil dôvody svojho odvolania. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ bol o náležitostiach odvolania riadne poučený. Napriek tomuto poučeniu podal iba tzv. blanketové odvolanie, v ktorom absentujú dôvody pre ktoré navrhovateľ nie je s rozhodnutím súdu prvého stupňa spokojný a tiež úplne absentuje rozsah, v akom rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda. Pri rozhodovaní odvolací súd zohľadnil aj to, že odvolateľ je právnickou osobou, v súdnych konaniach vystupuje opakovane a na uplatňovanie svojich práv pred súdom má zriadené právne oddelenie, v ktorom pracujú zamestnanci s právnickým vzdelaním (č.l. 29 spisu) .

Ustanovenie § 205 ods. 3 OSP uvádza, že rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Do uplynutia odvolacej lehoty navrhovateľ rozsah v akom rozhodnutie napáda, ani dôvody odvolania neuviedol. Keďže odvolanie odvolateľ podal jeden deň pred uplynutím odvolacej lehoty ani v prípade, že by navrhovateľa súd vyzval na odstránenie

vád podaného odvolania tieto by do jej uplynutia neodstránil. Je potrebné tu uviesť, že v danom prípade ide zámerne o odvolanie podané odvolateľom bez zákonom vyžadovaných náležitostí (205 ods. 1, a 2 OSP) za účelom predĺženia odvolacej lehoty. Ide o podanie tzv. blanketového odvolania , pri ktorom si účastník konania vynucuje postup podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1 OSP, a ku ktorému účelu tieto zákonné ustanovenia neslúžia. Odvolací súd v zásade nespochybňuje nutnosť postupu podľa § 209 ods.1 a § 211 ods. 1 OSP v prípade ak účastník konania podá odvolanie, ktoré neobsahuje zákonné náležitosti. V danom prípade však ide o vedomé predĺžovanie lehoty navrhovateľom na podanie odvolania, napriek tomu, že navrhovateľovi nič nebránilo podať riadne odôvodnené odvolanie v zákonom stanovenej lehote.

Pokiaľ účastníkovi konania, ktorý podal riadne odvolanie v zákonom stanovenej lehote s poukazom na ust. § 205 ods. 3 OSP súd po uplynutí odvolacej lehoty neumožní rozširovať rozsah a dôvody podaného odvolania, je v súlade so zásadou spravodlivosti súdneho konania neumožniť účastníkovi konania vedomé predĺžovanie zákonnej lehoty na uvedenie dôvodov a rozsahu odvolania tým, že v zásade na konci zákonnej odvolacej lehoty podá blanketové odvolanie spoliehajúc sa na to, že súd v zmysle ust. § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1 OSP je povinný ho vyzvať na odstránenie väd odvolania.

Odvolací súd preto v prejednávanej veci prijal záver, že ust. § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1 OSP nie je potrebné aplikovať vtedy, ak odvolateľ, inak právnická osoba zamestnávajúca osoby s právnickým vzdelaním, v zákonom stanovenej lehote iba písomne tzv. „zahlási,“ odvolanie, v ktorom úplne absentuje rozsah a dôvody odvolania. Takýto účastník konania v prípade, ak svoje odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty doplní a súd by pri rozhodovaní vychádzal z takto doplnených dôvodov a uvedenia rozsahu, v akom rozhodnutie napáda, by bol nesporne vo výhodnejšom postavení oproti tomu účastníkovi konania, ktorý podal riadne odvolanie v 15. dňovej zákonnej lehote, ale ktorému súd po jej uplynutí už v zmysle ust. § 205 ods. 3 OSP ďalšie doplnenie dôvodov prípadne rozsahu odvolania už umožniť nemôže.

Odvolací súd poznamenáva, že na odstránenie väd odvolania v zmysle § 211 ods. 1 OSP súd navrhovateľa nevyzýval, pretože z ust. § 205 ods. 3 OSP vyplýva, že rozsah a dôvody môže odvolateľ rozšíriť, t. j. uviesť ich aj do samotného základu, len do uplynutia odvolacej lehoty, ktorá v tomto prípade uplynula dňa 01. 08. 2012, pričom blanketové odvolanie podal navrhovateľ na pošte bez odôvodnenia jeden deň pred uplynutím tejto lehoty t.j. dňa 31. 07. 2012. Takáto výzva súdu by bola prísne formálna, pretože ak by navrhovateľ aj doplnil dôvody odvolania, súd by na ne nemohol prihliadať, pretože by už boli podané po uplynutí 15 dňovej zákonnej lehoty, v ktorej má byť odvolanie aj odôvodnené.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že odvolateľ v danej veci oznámil písomné dôvody odvolania a rozsah, ktorým odvolanie napáda až dňa 20. 08. 2012 teda po uplynutí odvolacej lehoty (01. 08. 2012), pričom ide o nerešpektovanie 15. dňovej zákonnej lehoty, ktorej zmeškanie vedenie k odmietnutiu odvolania podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ OSP ako odvolania, ktoré bolo podané oneskorene.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 OSP analogicky v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože odmietnutie odvolania sa svojimi účinkami rovná zastaveniu konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.